श्री सर्वोच्च अदालतमा चढाएको

निवेदन–पत्र

विषय: उत्प्रेषण, परमादेशलगायत उपयुक्त आज्ञा आदेश जारी गरी पाऊँ।

जिल्ला तनहुँ व्यास नगरपालिका वडा. ११ घर भई हाल का.जि. का.म.न.पा. वडा न. ११, बबरमहल बस्ने बर्ष २४ की रुपा सुनार (मो नं० ९८६१८५०२०५१)——१ } **निवेदक**

बिरुद्ध

१. कृष्ण गोपाल श्रेष्ठ, मन्त्री, नेपाल सरकार, शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालय, सिंहदरबार, काठमाडौं——१
२.जिल्ला सरकारी वकिलको कार्यालय, बबरमहल, काठमाडौ——१
३.महानगरीय प्रहरी वृत्त, सिंहदरवार, अनामनगर, काठमाडौ——१
४.मुकुन्द प्रधानको श्रीमती का.जि. का.म.न.पा. वडा न. ११, पार्वती मार्ग, बबरमहल बस्ने अ. बर्ष ५८ की सरस्वती प्रधान (मो.न. ९८०३६८२९८३)——१ } विपक्षी

मुद्दा:- उत्प्रेष्ण समेत

नेपालको संविधानको धारा १६, १७, १८, २४, २०(९), २१ तथा धारा २८ समेतले प्रदत्त मौलिक हकहरुको चरम उल्लंघन गर्दै अभियुक्तलाई हिरासत मुक्त गर्ने तथा फौजदारी न्यायको सिद्धान्त विपरीत सरकारी साक्षीको रुपमा रहेको पीडितको उचित संरक्षण गर्नुको सट्टा झन् हतोत्साहित गर्ने उद्देश्यले गोपनीयताको हकको समेत बर्खिलाप हुने गरी गरेको विपक्षीहरुको कार्यका विरुद्ध अन्य वैकल्पिक उपचारको बाटो नहुँदा संविधानको धारा १३३ (२) र (३) बमोजिमको आदेश जारी गरी पाउन यो निवेदन लिई आएकी छु । अतः माग बमोजिम आदेश गरी न्याय दिलाई पाउँ । निवेदन बापत लाग्ने दस्तुर रु. ५००/- यसै साथ संलग्न छ ।

१. म रिट निवेदक देशको संविधान तथा कानूनबमोजिम संरक्षणको आवश्यकता भएको दलित समुदायलाई प्रतिनिधित्व गर्दछु । हाल म आफ्नी आमासंग काठमाडौंमा कोठा भाडामा लिई बसेकी छु । म इमेज च्यानल टेलीभिजनमा उकाली ओराली नामक कार्यक्रममा कार्यक्रम प्रस्तोता (प्रोग्राम प्रेजेन्टर) को काम गर्दै उच्च शिक्षा अध्ययनरत छु ।

२. हाल विश्वव्यापी कोभिड-१९ महामारीका कारण प्रायः अफिसयल काम बासस्थानबाटै भर्चुअल माध्यमबाट सम्पादन गर्दै आएको छु। अतः हाल हामी बसी आएको एकमात्र कोठाको स्पेश अपुग हुँदा कम्तीमा २ वटा कोठाको खोजिमा थिएँ। यो कुरा साथीभाइलाई समेत सुनाएकीमा मिति २०७८/३/१ मा एकजना साथीले बबरमहलमा २ वटा कोठा भाडामा रहेको जानकारी गराउँदा बबरमहलस्थित विपक्षी नं.४ को घर कोठा हेर्न दिनको २:३० बजे गएँ। उहाँ पुगी कोठा हेर्दा चित्त बुझ्यो। भाडामा लिनेदिने कुरा छिनियो। त्यस्तै कोठाको भाडा दर, भाडामा बस्ने परिवार संख्या, अपनाउँदै आएको पेशा लगायत भाडामा रहँदा पालना गर्नुपर्ने शर्त तथा बन्देजहरुको सम्बन्धमा सौहार्द्रपूर्ण रुपमा खुलस्त छलफल भई भाडामा लिनेदिने मौखिक सहमती भयो। कुराकानीकै क्रममा म आफू दलित समुदाय (कामी) थरकी रहेको जानकारी विपक्षी नं. ४ लाई गराउँदा तत्क्षणमै ला! भनी अचम्म मान्दै मुखाकृतिमा एक्कासी परिवर्तन हुँदै घरमा छलफल गरी जानकारी गराउँला भनी मेरो सम्पर्क नम्बर माग्नु भयो। मैले साथीलाई जानकारी दिनु होला भन्दै हामी उक्त घरबाट बाहिरियौं ।

३. काठमाडौं जस्तो शिक्षित ठाउँ, देशको राजधानीमा जातका कारण कोठा दिने कुरालाई इन्कार गर्नु हुँदैन होला भनी छलफल गरी बस्न आउनू भनी बोलाउनु हुन्छ होला भन्ने लागेको थियो। तर हामी त्यहाँबाट हिंडेको करिब एक घण्टा पछि विपक्षी नं.४ ले मसंगै कोठा देखाई सहयोग गर्न जानु भएकी साथीलाई फोन गरी ***'मलाई भन्न पनि अफ्ठ्यारो भयो, घरमा बुढी आमा हुनुहुन्छ, पूजाअजा गर्नुपर्छ, उनलाइ हुँदैन, बरू अरु मान्छे भयो भने पठाई देउ है'*** भनी जातकै कारण कोठा दिन नमिल्ने असयसहित जानकारी दिनु भयो । सो कुराले मलाई अलि असहज भयो। यद्दपि त्यसो भनेको हो होइन आफै एकीन गर्न साथीसंग फोन नम्बर मागी विपक्षी नं. ४ लाई फोन गरें। कुराकानीमा***"बुढी आमा हुनुहुन्छ, घरमा पुजाआजाका कार्यक्रम पनि हुने भएकोले तपाईलाई कोठा भाडामा दिन सकिदैंन भन्नुभयो"*** त्यसपछि मैले ***"म कामी भएको कारणले कोठा दिन्न भन्नु भएको हो" भनी प्रश्न गर्दा उहाँले पनि 'हो' भन्दै "अर्को जातको कोही मान्छे भए पठाइदिनु"*** भनेर फोन राख्नुभयो।

४. यसरी बिपक्षी न.४ ले म माथि जातीय आधारमा भेदभाव र छुवाछूतजन्य व्यवहार गर्नु भएकोले उक्त दिनभरि मलाई मानसिक आघात परी म काममा समेत जान सकिनँ। अहिलेसम्म बिपक्षी न. ४ को कुराले मलाई मानसिकरुपमै पीडित बनाएको अवस्था छ। देशको संविधान र कानूनको खिल्ली उडाउँदै बिपक्षी न. ४ बाट भएको उक्त कार्यबाट मेरो आत्मसम्मान तथा मर्यादामा निकै गहिरो चोट पुगेको छ। बिपक्षीले म माथि जातीय भेदभाव तथा छुवाछुतजन्य कसुर विरुद्ध जातीय छुवाछूत तथा अन्य सामाजिक भेदभाव (कसूर र सजाय) ऐन, २०६८ विपरीत कसूरजन्य कार्य गर्ने बिपक्षी न. ४ लाई कानूनको दायरामा ल्याई कारबाही गरिपाउन मागदावी राखी जाहेरी दरखास्त लेखी, प्रमाण खण्डमा विपक्षी नं.४ संग भएको टेलिफोन सम्वादको अडियोरेकर्ड समेत सीडीमा राखी विपक्षी नं. ३ को कार्यालयमा दर्ता गर्न भनी मिति २०७८/३/३ मा गएँ। त्यहाँ पुग्दा यस्ता सामान्य र कसलाई घर भाडामा दिने तथा कसलाई भाडामा नदिने भनी छान्न पाउने अधिकार घर धनीको रहने कुराको दलिल गर्दै जाहेरी दर्ता नहुने भन्ने व्यवहार सोका प्रहरी कर्मचारीले गर्दा झन् हतोत्साही भएँ। यद्यपि

कानूनको परिपालनाको जिम्मेवारी समेत भएकी सचेत नागिरकको हैंसियतमा कानूनको सहारा लिनुको विकल्प छैन भन्ने अठोट गरी तत्काल चिनजानका साथीभाइहरु बोलाई प्रहरीसंग छलफल गर्दा सो दिन जाहेरी दरखास्त दर्ता गर्नसम्म सफल भइयो। जाहेरी दर्ता भएता पनि दलित समुदायको व्यक्ति भएकै कारण कोठा भाडामा नपाएको अमानवीयताका विरुद्ध कानूनी उपचार प्राप्त गर्ने प्रस्थान बिन्दु जाहेरी दर्ता गराउँदा नै म मानसिक रुपमा निकै थकित भइसकेकी थिएँ। तापनि न्यायको ढोका भने खुलेको महसुस भएको थियो। यसै क्रममा मिति २०७८/३/६ मा विपक्षी नं.४ लाई पक्राउ गरी काठमाण्डौ जिल्ला अदालतबाट तीन दिनको म्याद थप गरी प्रहरीले अनुसन्धान थालेको थियो।

५. मिति २०७८/३/९ गते दिउँसोतिर विपक्षी नं ४ लाई विपक्षी नं. २ ले तत्काल हिरासतमै राखी मुद्दाको अनुसन्धानगर्न जरुरी नभएको भन्ने आशयले अभियुक्तलाई हाजिरी जमानी वा धरौटीमा छोड्ने निर्णय गरी बिपक्षी न.३ लाई निर्देशन दिई बिपक्षी न.४ लाई छोडिएको भन्ने बिभिन्न समाचारहरु, छापा अनलाईन तथा भीडियोहरुमा तस्वीर र भीडियो सहित प्रकाशित भएपछि मिडिया मार्फत उक्त कुराको जानकारी पछी बिपक्षी न. ४ को उक्त गैरकानूनी तथा असंबैधानिक कार्य ले म माथि बिपक्षीले घोर अन्याय गरेको स्पष्ट छ। यो बीचमा सामाजिक सञ्जाल लगायतमा म विरुद्ध भएको लाञ्छना, अपमान, हिंसा तथा मेरो चरित्र हत्याले मलाई मानसिक रुपमा झन् धेरै कष्ट पुर्याएको छ।

६. जातीय भेदभाव तथा छुवाछुतजन्य कार्यलाई निर्यंत्रण तथा निर्मुल पार्ने दायित्व भएको नेपाल सरकारको वहालवाला शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्री कृष्ण गोपाल श्रेष्ठले मन्त्रालयको झण्डावाला गाडी लिएर प्रहरी परिसरमा गई अनुसन्धानमा हस्ताक्षेप गरी अनुसन्धानलाई प्रभावित गरी एउटा मानवता विरुद्धको संगिन अभियोगमा अदालतबाट म्याद थप भई अनुसन्धानको क्रममा रहेको अभियुक्त बिपक्षी न.४ लाई सरकारी गाडीमा बसाली उनको घरमै लगेको कार्यले बिपक्षी न.१ ले जातीय भेदभाव तथा छुवाछुत गर्ने कार्यको मद्दत गरेको र अनुसन्धान तहकिकातमा बाधा पुरयाएको स्पष्ट छ। नेपाल सरकारको बहालवाला शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्री कृष्ण गोपाल श्रेष्ठले गरेको उक्त पदीयमर्यादा बिपरित गैरकानूनी कार्य बिरुद्ध जातीय छुवाछूत तथा अन्य सामाजिक भेदभाव (कसूर र सजाय) ऐन, २०६८ को दफा ३ को उपदफा २, दफा ४ को उपदफा २, ५, ९, १०,१२, दफा ८ को कानूनी व्यवस्था विपरित भएकोले निज बिपक्षी न .१ उपर पनि जाहेरी दरखास्त लिइ गएकोमा विपक्षी नं.३ ले जाहेरी लिइ दर्ता गर्न इन्कार गरेको छ। त्यस पछी म रिट निवेदकले उक्त जाहेरी लिएर बिपक्षी न.२ जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालयमा जाहेरी लिएर जाँदा उसले पनि जाहेरी दर्ता इन्कार गरे पछी मिति २०७८/०३/१७ गते हुलाक मार्फत पठाएको हुँ। हुलाकबाट पठाउँदा पनि कुनै पनि किसिमको कारवाही नगरेको अवस्था छ।

७. नेपालको संबिधानको भाग ३ को मौलिक हकको *धारा २१ अपराध पीडित हक अन्तर्गत उपधारा (१) अपराध पीडितलाई आफू पीडित भएको मुद्दाको अनुसन्धान तथा कारवाही सम्बन्धी जानकारी पाउने हक हुनेछ भन्ने व्यवस्था छ। त्यसै गरी उपधारा (२) अपराध पीडितलाई कानून बमोजिम सामाजिक पुनः स्थापना र क्षतिपूर्ति सहितको न्याय पाउने हक हुनेछ* भन्ने संबैधानिक व्यवस्था छ र मुलुकी अपराध संहिता २०७४ के दफा ३२ बमोजिम पीडितले आफ्नो मुद्दाको कारवाहीको जानकारी पाउने अधिकार भएकोले आधिकारीक के निर्णय भएको हो सोको जानकारी कसैबाट

पाउन नसकी अन्यौलताको अवस्था कायम रहँदा मिति २०७८/३/१० गते विपक्षी नं. २ को कार्यालयमा पुगी के कसो भएको हो निर्णयको नक्कल (लिखित जानकारी) दिनु हुन भनी निवेदन गर्दा समेत कुनै जानकारी दिइएन । त्यसको भोलिपल्ट ११ गते पुनः केही कानून व्यसवायीहरुसमेत भई जानकारी माग गर्न विपक्षी नं.२ को कार्यालयमा पुग्दा प्रस्तुत मुद्दाका सम्बन्धित सरकारी वकीलले आफूसंग मुद्दाको मिसिल नरही विपक्षी नं.३ कै कार्यालयमा रहेकोले उतै गई जानकारी लिनु भनी जानकारी गराएका र सोही बमोजिमको पत्राचार समेत गरिदिने बताउनु भयो । सो दिन ढिला भएका कारण विपक्षी नं.३ को कार्यालय पुगी कुनै पनि जानकारी लिन सकिएन ।

८. भोलीपल्ट शनिवारको दिन विदा परेकोले १३ गते विपक्षी नं.३ को कार्यालयमा पुगी निर्णयको जानकारी माग गर्दा र र प्रकरण नं.५ मा भने बमोजिमको जाहेरी पनि लिन इन्कार गरी विपक्षी नं.२ बाट **तपाइको मोबाइल नियन्त्रणमा लिइ परीक्षण गर्नु भन्ने निर्देशन** भइ आएको छ । मोबाइल दिनुस्, त्यसपछि मात्र निर्णयको मौखिक जानकारी दिने भनी प्रहरी कार्यालयबाट जवाफ दिईयो । यसरी मेरो व्यक्तिगत र गोपनीय डकुमेन्टहरु समेत रहेको मोबाइल दिए भने मात्रै निर्णयको मौखिक जानकारी दिइने, लिखित दिनै मिल्दैन भनेर बिपक्षी न.३ ले भने पछी मोबाइल दिने शर्तमा मात्रै निर्णयको जानकारी दिने भने पछी मेरो व्यक्तिगत र गोप्य डकुमेन्टहरु समेत मोबाइलमा रहेकोले मोबाइल दिन मिल्दैन सर, मैले पेश गरेको अडियो बमोजिम कारवाही बढाउन अनुरोध गर्दा पनि अनुसन्धान अधिकृत मान्नु भएन र कुनै पनि किसिमको जानकारी दिनु भएन । अनुसन्धान अधिकृतले जाहेरवालाको मोबाइल नियन्त्रणमा लिई परीक्षण गर्ने कार्य संविधानको धारा २८ को विपरीत छ । यसरी मोबाइल नियन्त्रणमा लिने आदेश जातीय विभेदको घटनामा जाहेरी गरेको विषयलाई लिएर राज्य संयन्त्र सकारात्मक रही कानूनको परिपालना गराउन सकृय रहनु पर्नेमा झन् उल्टो नकारात्मक भई मानसिक तनाव दिदै आएको अवस्था छ । मैले ऐन मौकामा जाहेरीसाथ पेश गरेको प्रमाण अडीयो रेकर्डले विपक्षी नं.४ र म बीचको सम्वाद भएको प्रमाणित गरिरहेको अवस्थामा अनावश्यक रुपमा मेरो व्यक्तिगत र गोपनीय रूपमा प्रयोग हुने जाहेरवालाकै मोबाइल नियन्त्रणमा लिने गरी मोबाइल माग गरी अनुसन्धान गर्ने प्रक्रियाले जातीय भेदभाव तथा छुवाछूतको घटनामा पीडितलाई जाहेरी दर्ता गर्न जानै हतोत्साहित गर्ने गरी त्रास फैलाउने उद्देश्य राखिएको छ ।

९. उक्त निर्देशनले गोपनीयताको हक तथा फौजदारी न्यायको सिद्धान्त समेतको बर्खिलाप रहेको प्रष्ट छ । एकातिर कानून कार्यान्वयनको जिम्मा पाएका अधिकारीले अनधिकृत तवरबाट अपराध अनुसन्धानमा दख्खल पुर्याउने र अर्कोतिर अनुसन्धान अधिकृतले म जाहेरवालालाइ नै हत्तोसाहित गर्दै म पीडितको कतिपय निजी र मेरो आचरण संग सम्बन्धित अतिगोप्य कुराहरुसमेत खोतल्ने गरी मेरो मोबाइल नियन्त्रणमा लिन खोज्ने कुराले मेरो व्यक्तिगत मामलामा समेत धक्का पुरयाउने, मेरो चरित्र हत्या गर्ने उद्देश्य राखेको प्रष्ट छ । जुन काम संविधान, प्रचलित फौजदारी कानून र यसका मान्य सिद्धान्त एवं राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय मानव अधिकार कानूनको समेत वर्खिलाप छ ।

१०. नेपालको संविधानको धारा १६ ले सम्मानपूर्वक बाँच्न पाउने हक, धारा १७ ले वैयक्तिक स्वत्त्रताको हक, धारा १८ ले कानूनको समान संरक्षणबाट वञ्चित नगरी समान दृष्टिमा व्यवहार हुने, धारा २० (९) ले स्वतन्त्र, निष्पक्ष र सक्षम अदालत वा न्यायिक निकायबाट स्वच्छ सुनुवाईको हक हुने, धारा २१ ले पीडितलाई आफूसंग सम्बन्धित मुद्दाको कारबाहीको जानकारी पाउँदै

उनिहरुको संरक्षण, सामाजिक पुनर्स्थापना तथा उचित क्षतिपूर्ति पाउने हक, धारा २४ ले छुवाछूत तथा भेदभाव विरुद्धको हक हुने तथा धारा २८ ले गोपनीयताको हकको प्रत्याभूति गरेको छ । राज्यले उपरोक्त हक प्रचलनका लागि जातीय छुवाछूत तथा अन्य सामाजिक भेदभाव (कसूर र सजाय) ऐन २०६८ जस्तो कानूनी प्रबन्ध समेत गरिसकेको छ । साथै Universal Declaration of Human Rights, 1948 (UDHR)लगायत International Covenant on Civil and Political Rights, 1996 (ICCPR), International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, 1966(ICESCR), International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, 1965 (ICERD) तथा Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination (CEDAW) Against Women, 1979 का सबै अन्तराष्ट्रिय मानव अधिकार कानूनहरुमा नेपाल पक्ष राष्ट्र छ । सन्धी ऐन २०४७ को दफा ९ बमोजिम देशको कानून सरह लागु हुन्छ । जसको इमान्दारीताको साथ पालना गरी नागरिकहरुको मानव अधिकारको स्थितिमा सुधार ल्याउनु राज्यको दायित्व समेत हुन आउँछ । उपरोक्त संवैधानिक तथा अन्तराष्ट्रिय मानव अधिकार कानून प्रतिको दायित्व पूरा गर्न बनेका कानूनहरुको अक्षरसः कार्यान्वयन गर्दै नागरिकहरुको रक्षा गर्नु सरकार र यसका निकायहरुको महत्वपूर्ण जिम्मेवारी हो । तर संविधान तथा अन्तर्राष्ट्रिय कानूनलाई कार्यान्वयन गर्न बनेका कानून बमोजिम जातीय भेदभाव तथा छुवाछूतको *अत्यन्तै गम्भीर एवं मानवता विरुद्धको कसूरमा अदालतबाट म्याद थपभई अनुसन्धानमा रहेको आरोपितलाई* कानून भन्दा बाहिर गई नेपाल सरकारको बहालवाला मन्त्री सरकारी वकील तथा प्रहरी कार्यालयमा स्वयं उपस्थित भई पदीय मर्यादाको समेत पालना नगरी आफ्नो ओहदा र सरकारी पद तथा स्रोतको चरम दुरुपयोग गरी अनुसन्धानमा बाधा व्यवधान गरी झण्डावाला गाडीमा आरोपितलाई राखी घरतर्फ लगेको कार्यले सोही जातीय छुवाछूत तथा अन्य सामाजिक भेदभाव (कसूर र सजाय) ऐन, २०६८ को दफा ३ को उपदपफा २ दफा ४ को उपदफा २, ५, ९, १०,१२, दफा ८ को कानूनी व्यवस्था तथा कानूनी शासनको पनि उपहास गरेको अवस्था छ । जुन कार्य तत्काल नसच्याउने हो भने भविष्यमा यस्ता स्वेच्छाचारी गतिविधिले झन् प्रश्रय पाई नागरिकहरुमा न्यायको पहुँच झन् खस्कँदै नागरिकहरु माथी खुलेआम अपराध हुने र अपराधीले सजिलै उन्मुक्ति पाउने अवस्था हुन्छ ।

११. अतः माथिका प्रकरणहरुमा उल्लेखित तथ्य, संवैधानिक एवं राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय कानूनी व्यवस्था जातीय भेदभाव तथा छुवाछुत कसुरको कसुरदारलाई कानून बमोजिम कारवाही तथा मेरो मौलिक हकको संरक्षणको लागि निम्नानुसारको आदेश जारी गरी पाउँ ।

क) संविधान तथा कानूनले बर्जित गरेको जातीय भेदभाव तथा छुवाछूत जस्तो गम्भीर मुद्दाको अपराध अनुसन्धानलाई प्रभावित गरी अदालतबाट म्याद थप भई अनुसन्धानमा रहेका बिपक्षी न. ४ को अभियुक्तलाई पदीय ओहदा र सरकारी पद तथा स्रोत समेतको दुरुपयोग गरी प्रहरी कार्यालयमै पुगी अनुसन्धानमा बाधाव्यवधान उत्पन्न गरी संवैधानिक अनाधिकृत कार्य गर्ने विपक्षी नं.१ का शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रीलाई उक्त पदबाट तत्काल हटाइ निज माथि जातीय छुवाछूत तथा अन्य सामाजिक भेदभाव (कसूर र सजाय) ऐन, २०६८ को दफा ३ को उपदफा २ दफा ४ को उपदफा २, ५, ९, १०,१२, दफा ८ बमोजिम निज विरूद्ध बिपक्षी न. २ र ३ को कार्यालयमा दिएको जाहेरी तत्काल दर्ता गरी कानून बमोजिम अनुसन्धान गर्न गराउन र

अनुसधानको प्रगती प्रतिबेदन् प्रत्येक हप्तामा सम्मानित सर्बोच्च अदालतमा पेश गर्न समेतको निर्देशन गरी पाउन परमादेशको आदेश जारी गरी पाउँ।

ख) जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालयले यस मुद्दामा गरेको आदेश तथा निर्देशनलाई उत्प्रेषणको आदेशले बदर गरी प्रस्तुत मुद्दामा अभियुक्तलाइ के कुन आधारमा छोडिएको हो, संविधान तथा कानूनबमेजिम म रिट निवेदकले सोको जानकारी माग्न जाँदा बिपक्षी न. २ र ३ ले नदिएको हुँदा मुद्दामा के कस्तो प्रगति भएको छ, सोको प्रगति सहित अभियुक्तलाइ छाड्ने गरेको निर्णयको लिखित जानकारी समेत गराई पाउँ।

ग) प्रस्तुत मुद्दा मानवता विरुद्धको तथा मानव अधिकार विरुद्धको आपराधिक कार्य भएको हुँदा जातीय छुवाछूत तथा अन्य सामाजिक भेदभाव (कसूर र सजाय) ऐन, २०६८ को दफा ६ मा उल्लेखित प्रतिनिधिहरु सहितको अनुसन्धानमा सहयोग लिई अभियोग पेश गर्नु भनि परमादेशको आदेश जारी गरी पाउँ।

घ) म रिट निवेदकले बिपक्षी संग मेरो बीच भएको टेलीफोन वार्ताको अडियो विपक्षी नं.२ को कार्यालयमा जाहेरीसंगै पेश गरेको हुँदाहुदै पनि बिपक्षी न. २ ले पुनः म पीडित जाहेरवालीको मोबाइल नियन्त्रणमा लिई अनुसन्धान गर्नु भन्ने निर्देशन यदि गरेकै हो भने बिपक्षी न.२ ले गरेको निर्देशनबाट मेरो गोपनियताको हक माथि गम्भीर आघात पुग्ने भएकोले मेरो मोबाइल नियन्त्रणमा लिन गरेको निर्देशन तत्काल कार्यन्वयन नगराउन अन्तरिम आदेश जारी गरी पाउँ।

ङ) मुद्दाको प्रमाणहरु नष्ट गर्न सक्ने र प्रतिवादीले उच्च पदस्थ व्यक्तिहरु मार्फत मुद्दाको अनुसन्धान तथा तहकिकातमा बाधा उत्पन्न गर्ने कार्य गरेको र आगामी दिनहरुमा पनि अनुसन्धानलाई प्रभावित गर्नसक्ने अवस्था भएकोले तत्काल प्रतिवादीलाई पक्राउ गरी गरी रितपुर्बक गम्भिररुपले अनुसन्धान गरी जे जे बुझ्नु पर्छ बुझी अनुसन्धान कार्यलाई अगाडी बढाउन र अनुसधानको प्रत्येक हप्ताको प्रगती प्रतिबेदन यस अदालतमा पेश गर्न गराउन।

१२. माथी खण्ड (घ) र (ङ) मा माग गरेको आदेश तत्काल अन्तरीम आदेश मार्फत समेत प्रबिम्वित नहुने हो भने प्रस्तुत निवेदनको औचित्य समाप्त भई प्रभावहीन हुने हुँदा सर्वोच्च अदालत नियमावली,२०७४ को नियम ४९ बमोजिम अन्तरिम आदेश जारी गरी पाउँ।

१३. निबेदनमा उठाइएका विषयवस्तु मौलिक हक, कानूनको शासन जस्ता अतिआवश्यक विषयसंग सम्बन्धित भएकोले सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०७४ को नियम ७३ अनुसार यो रिट निवेदनलाई अग्राधिकार प्रदान गरी सुनवाई गरी पाँऊ।

१४. यस विषयमा समानान्तर क्षेत्राधिकार ग्रहण गर्ने अन्य कुनै अडडा अदालतमा उजुर तथा निवेदन गरेको छैन।

१५. हाल कानुन व्यवसायी मुकरर गरेका छैनौ, पछि नियुक्त हुनुहुने कानुन व्यवसायीहरु समेतले बहसको क्रममा राख्नु हुने जिकीरलाई समेत यसै निवेदन पत्रको अभिन्न अंगको रुपमा ग्रहण गरी पाऔं।

१६. संलग्न कागज प्रमाण:-

क. जाहेरी दरखास्तके प्रतिलिपी

ख. अभियुक्तलाइ छाड्ने निर्णयको प्रतिलिपी माग गर्न दिएको निवेदनको प्रतिलिपी

ग. नागरिकता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी

घ. घरधनीसंग भएके संवादको सिडी

ङ. बहालवाला शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्री कृष्णगेपाल श्रेष्ठ विरूद्ध दिएको जाहेरीको प्रतिलिपी ।

१७. यसमा लेखिएको व्यहोरा ठीक साँचो हो । झूठा ठहरे कानुन बमोजिम सहुँला बुझाउँला ।

निवेदक

निज रुपा सुनार १

ईति संवत २०७८ साल असार गते १४ रोज २ शुभम्.....